

Ter nagedachtenis aan

PATER ZACHARIAS,

prof. dr. Zacharias (Ko) Anthonisse, kapucijn.

Geboren 12 mei 1906 te Haarlem.

Overleden 11 november 1985 te Nijmegen.

Hij werd 79 jaar, was 61 jaar minderbroederkapucijn, en 54 jaar priester.

Hij was hoogleraar aan de Katholieke Universiteit te Nijmegen vanaf 1948 tot zijn emeritaat in 1976.

De uitvaart geschiedde volgens de slavische ritus in de Cenakelkerk van de Heilige-Landsstichting op 16 november, waarna de begrafenis plaats had op het kloosterkerkhof van de Kapucijnen te Velp-Grave.

Hij werd in 1931 naar Rome gezonden om zich voor te bereiden op "Herenigingswerk in het Oosten". Kort daarop werd hij in de Sint Jan van Lateranen tot priester gewijd. Zijn studie aan het Pauselijk Oosters Instituut sloot hij in 1935 af met een kerkhistorische dissertatie over de strijd voor de rechten van de katholieke Ruthenen van oosterse ritus tijdens het pools interregnum na 1632. Te Narwa in Estland schreef hij apologetische werkjes in het Russisch, om vooroordelen tegen de katholieke kerk weg te nemen. Na

de Sowjetinvasie (1939) moest hij naar Rome terugkeren. Toen hij na afloop van de oorlog medewerker werd in het apostolaat onder de Russen in Nederland, bleef hij jaarlijks naar Rome gaan om te studeren in de archieven van de Propaganda en het Vaticaan. In 1948 werd hij hoogleraar aan de katholieke universiteit te Nijmegen met als opdracht: Geschiedenis van het christelijk Oosten, oosters kerkelijk recht en oosterse liturgie. Hij doceerde tevens Russische taal en letterkunde aan de Nijmeegse Letterenfakulteit. Toen hij, 70 jaar oud, met emeritaat ging, nam hij nog de leiding op zich van het tijdschrift *Waarheid en Leven*.

Trouw aan de kerk was voor hem hoofdmotief bij zijn denken en doen. Waar deze trouw naar zijn gevoelens onvoldoende tot uiting kwam, kon hij met felheid reageren. Ondanks een zekere verlegenheid, heeft hij met ontelbare mensen contacten onderhouden. Hij was een boeiend verteller, dank zij een sterk geheugen en emotionele betrokkenheid bij het onderwerp.

Een robuuste gezondheid stelde hem in staat tot op hoge leeftijd door te gaan zonder zich te sparen.

Velen zullen aan God dank zeggen bij de nagedachtenis van deze edelmoedige, vurige, ijverige en hartelijke man.

Schenk, Heer, de rust bij de heiligen aan de ziel van uw overleden dienaar, de priestermonnik Zacharias.